

Liberallerin Problemi Nedir?

Editörün Notu: Aşağıdaki yazı 9 Nisan 2020 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır. Bob Avakian bu yazıda, daha önce web sitemizde çevirisi yayınlanan “Bob Avakian’ın Mark Rudd’a Cevabı: 1960’lardan Çıkartılacak Dersler ve Gerçek Bir Devrime Olan İhtiyaç” başlıklı yazısına gelen bir liberal eleştiriye yanıtlamaktadır.

Reform vs. Devrim

Mark Rudd’a Cevabım Üzerine Gelen Bir “Liberal” Eleştiriye Yanıt | Bob Avakian, Yeni Komünizm’in Yazarı

Yakın bir zaman önce, orta sınıftan liberal biri benim “1960’ların Radikali” Mark Rudd’un ((Bob Avakian’ın Mark Rudd’a Cevabı: 1960’lardan Çıkartılacak Dersler ve Gerçek Bir Devrime Olan İhtiyaç, bknz: <http://yenikomunizm.com/bob-avakianin-mark-rudda-cevabi-1960lardan-cikartilacak-dersler-ve-gercek-bir-devrime-olan-ihhtiyac/>)) New York Times’ta çıkan görüşlerine yazdığım yanıtta karşı aşağıdaki gibi bir mesaj ilettili. Bu kişi, çok yoğun olmasına rağmen bunu yaptığını da belirtti.

Bugün Bob Avakian’ın Mark Rudd’un NYT yazısına verdiği yanıtın tamamını okumak için zaman ayırdım ve oldukça hayal kırıklığına uğradım. Rudd’un devrimci değişimde bir araç olarak şiddet meselesine odaklanması karşısında Avakian eveleyip geveliyor, bunu her iki yönden ele almaya çalışıyor. Weather Underground örgütünün “deliliğini” kınıyor ve bombalama planlarını “hatalı” olarak değerlendiriyor, fakat sonrasında belli belirsiz bir şekilde “şiddet olmayan eylem” stratejisini eleştiriyor ve bunu çok “sınırlı” olarak nitelendiriyor. Bu ne böyle????

Görünüşe göre Yeni Komünizm bir kez “gerçek” kitlesel devrim gündeme geldiği zaman şiddeti destekliyor. Eğer bu varsayım

doğruysa, o zaman Avakian niçin Rudd'a yanıtındaki gibi utangaç davranıyor ve bunu doğrudan söylemiyor? Görünüşe göre, Weather Underground örgütü erken bir şekilde şiddet içerikli saldırılar planlarken yalnızca taktiksel açıdan "hatalıydı".

Çok kafa karıştırıcı ve yanlış.

Bu söylenenler bir yanıtı hak ediyor – öne sürülenler yalnızca bu kişinin meselesi değildir, çünkü bu yorumlar tam olarak orta sınıftan "liberal" kesimlerin tipik bir yaklaşımına tekabül etmektedir. Bu kesimlerin temel problemi, her ne kadar adaletsizliğin ve baskının belirli biçimlerine karşı durma eğiliminde olsalar da, aslında bu sisteme son derece bağlı olmalarıdır. Baskı ve sömürüye son vermede, neyin gerçekten gerekli olduğu belirleyici meselesi ile ilgilenmeye güçlü bir şekilde ve hatta peşin olarak direnç gösterirler. Burada belirleyici mesele reform mu, devrim mi meselesidir. Bu kesimler, mevcut kapitalist-emperyalist sistemin niçin reforme edilemeyeceğinin, bu şekilde insanlığın temel çıkarlarının karşılanmasının *imkansız* olduğunun, bu sistemin gerçek bir devrimle yıkılmasının ve kökten farklı daha iyi bir sistemle değiştirilmesi gerektiğinin zengin bir şekilde gösterilmesiyle etkileşime geçmede son derece isteksizdirler.

Makalede belirtilen temel ve asıl mesele, bu kişinin değindiği gibi *şiddet* veya *şiddet olmaması* meselesi değil, **reform mu yoksa devrim mi** meselesidir. *Ve bu belirleyici meseleden beslenerek -veya daha açık bir şekilde, devrimin gerekliliğinin bilimsel bir şekilde belirlenmesiyle- böylesi bir devrimin yapılmasının gerekliliğinin ve bu devrimin içeriğinin ne olacağının* belirlenmesi burada asıl önemli olan noktadır. Bu meselelerden bahsetmek yerine, ne yazık ki liberal kişilerde oldukça yaygın bir şekilde düşünmeden konuşma kayıtsızlığı, yüzeysel, hatalı ve yanlış yönlendiren bir eleştirinin ortaya konması gündemdedir. Bu doğrultuda benim makalem (Rudd'a yanıtım) *şiddet* konusu hakkında

“eveleyip gevelemek” (yani açık bir şekilde konuşmamak) şeklinde eleştiriliyor. Bu kişi açısından bu konu önemlidir, fakat kendisi bariz bir şeyi görememektedir veya görmeyecektir, Rudd’a cevabımdaki aşağıdaki kısımlar bu meseledeki tutumuma ilişkin fazlasıyla açıktır:

Rudd yanlış bir dikotomi uyguluyor: Şeyleri resmederken, şiddeti, ya kitlelerden izole küçük bir gruba mahsus kılıyor ya da şeyleri reformist çizgide kısıtlayarak yalnızca şiddet olmadan ulaşılabilecek bir hale getiriyor. Peki ya bu sistemi gerçekten alaşağı etmek isteyenlerin ve yerine çok daha iyi bir sistem getirmek isteyenlerin gerçek devrimci mücadelelerine ne olacak? ((Bob Avakian’ın Mark Rudd’a Cevabı: 1960’lardan Çıkartılacak Dersler ve Gerçek Bir Devrime Olan İhtiyaç))

Ve şu şekilde devam eder:

Elbette kitlesel şiddet içermeyen mücadelelerin, gerçekten baskıya ve zorbalığa karşı gelen bu mücadelelerin amaçları devrimden uzak olsa da, bunların çok önemli ve pozitif rolleri vardır. Bunun çok önemli bir örneği ‘Refuse Fascism’ isimli kitlesel gösteriler düzenleyen ve amacı Trump/Pence faşist rejimini şiddet kullanmadan göndermek olan oluşumdur. Ancak şeyleri şiddet karşıtlığına indirgemek, her koşulda bunu uyulması gereken mutlak bir prensip olarak göstermek, milyonlar tarafından taşınacak ve bu sistemi alaşağı etmek için koşullar el verdiğinde verilecek devrimci bir mücadeleye karşı çıkmaktır. Ve bu en azından objektif olarak bu canavarca sistemin ve onun aşırı şiddet uygulayan kurumlarının (özellikle de polis ve ordu) kurallarını burada ve bütün dünyada olabildiğince nefretle ve şiddetli bir şekilde dayatmasına izin vermektir. Niyeti ne olursa olsun, aslında Rudd’un yaptığı da budur. ((Bob Avakian’ın Mark Rudd’a Cevabı: 1960’lardan Çıkartılacak Dersler ve Gerçek Bir Devrime Olan İhtiyaç))

Meseleleri burada (ayrıca başka yerlerde de) bu şekilde ortaya koyan bir makaleden yalnızca tek bir mümkün -veya mantıklı ve geçerli- sonuca varılabilir, ve bu sonuç, bu sistemi yıkmak ve çok daha iyi bir sistemi getirebilmek için milyonlarca insanın ne *türden* bir mücadele yürütmesi gerektiği konusunda bu makalenin kesin olarak “eveleyip gevelemediğidir”. Eğer bu kişi bu konuda gerçekten kafa karışıklığı yaşıyorsa, benim “*Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçek Bir Devrim Yapabiliriz?*” başlıklı konuşmama bakabilir. Bu konuşmadan Rudd’a cevapta yararlanılmıştır (ayrıca dipnotlar arasında bulunmaktadır). Bu konuşmada bu sisteme karşı devrimin nasıl yapılacağından, bunun derinlikleri ve detaylarından bahsedilmektedir, aynı zamanda söylenenlere (ve söylenmeyenlere) ilişkin herhangi bir açık kapı bırakılmamasına büyük bir özen gösterilmiştir. ((Bob Avakian, “*Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçekten Devrim Yapabiliriz?*” Bu konuşmanın metni ve videosu revcom.us adresinde mevcuttur.))

(Bu kişi eleştirisini yaparken çok meşgul olduğunu söylüyor, eğer bu kişi açısından bu sistemin devrilmesi meselesinde ne söylendiği gerçekten çok bulanıksa, ilkesel olarak yapılması gereken şey bu belirsizliğin belirtilmesi ve ortaya konması, bunun objektif olarak ne kadar önemli bir mesele olduğunun anlaşılması ve “*Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçek Bir Devrim Yapabiliriz?*” çalışmasının okunması ile buradaki konunun gerçekte ne olduğunun anlaşılması ve bununla ciddi bir şekilde etkileşime geçilmesidir. Bu arada bu kişinin kapasitesi ve tecrübesinden şüphe etmiyorum, eğer bir kişi *gerçek bir devrim* meselesinde ciddiyse o kişinin belirli şeyleri “mahçup bir şekilde” değil, fakat niçin dikkatli ve sorumlu bir şekilde söylemesi gerektiği anlaşılacaktır. Ayrıca tüm bu söylenenlerin yanlış yorumlanmasının nelere malolabileceğini, bu sistemin güçlü baskıcı aygıtının bu yanlış ifade edilenler temelinden nasıl kolaylıkla hareket edebileceğini anlayacaktır.)

Her neyse, “görünüşe göre” bu kişi şiddet ve şiddet kullanılmaması üzerine söylenenlerle ilgili noktayı kavramış durumdadır – her ne kadar bu kusursuz şekilde yapılmamış olsa ve bunun formüle edilmesi gerekse de böyledir. Bu durum şu ifadesinde kendini açığa vurur: *“Görünüşe göre Yeni Komünizm bir kez “gerçek” kitlesel devrim gündeme geldiği zaman şiddeti destekliyor.”* Fakat bir sonraki “görünüşe göre” kısmı bir kez daha esas noktayı ıskalar: Bu mesele *“Görünüşe göre, Weather Underground örgütü erken bir şekilde şiddet içerikli saldırılar planlarken yalnızca taktiksel açıdan ‘hatalıydı’ ”* meselesi değildir. Weather Underground örgütü, milyonlarca insanı içerecek gerçek bir devrimi “uyarıcı terör” eylemleriyle ikame etmeye çalışmıştır ve bu tip eylemler *hatalı ve zararlıdır*, yani bu yalnızca bir “zamanlama” farkı meselesi değildir, iktidar için yürütülecek gerçek devrimci mücadelede *“Her zaman devrimin hedefleri ve özgürleştirici bakış açısı doğrultusunda, tam da bu çizgide eylemlerinizi yürütün”* ilkesini izleyip izlememe meselesidir. Bu da mevcut sömürü ve baskı sistemini korumak ve uygulamak için mücadele eden silahlı kuvvetler ile diğer taraftan sıradan siviller arasında bir ayrım yapmaktır. ((*“Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçekten Devrim Yapabiliriz?”*))

Bir Kez Daha: Reform mu, Devrim mi?

Fakat yine de, gerçekte belirleyici sorunun ne olduğundan ve Mark Rudd’a cevap makalesinde merkezi olarak ele alınan şeyden kaçınmak için, tüm bu belirsizlik iddiaları aslında “işin içinden sıyrılmak” ve bir çarpıtma anlamına gelmektedir. Belirleyici soru şudur: *Bu sistem mutlak bir şiddetsizlik prensibi ile ve salt bir mücadele ile reforme edilebilir mi, – yoksa, ve gerçekte, bu sistemin içinde yerleşik olan her tür sömürü, baskı, eşitsizlik ve adaletsizliğin ortadan kaldırılabilmesi için milyonların devrimci bir mücadeleyle bu sistemi devirmesi mi gerekir?*

Rudd’a cevabım bu sistemi karakterize eden temel çelişkileri

gösterir, bunlar “5 DURDUR” şeklinde formüle edilmiştir (bu formüle şunlar dahildir; Siyahi halka ve diğer halklara karşı baskılar; kadına yönelik baskı ve cinsiyet temelindeki diğer baskılar; göçmenlerin hedef gösterilmesi, haksız savaşlar ve insanlığa karşı işlenen suçlar ve çevrenin yoğun bir şekilde yıkıma uğratılması) Bu sistem insanlığa muazzam ve gerçekten korkunç acılar dayatmakta ve insanlığın geleceği açısından oldukça gerçek bir yokoluş tehlikesini içermektedir. Bu cevap çok açık bir şekilde şunu belirtir; temel olarak iki seçeneğimiz var. Ya bütün bunlarla yaşamaya devam edeceğiz ve gelecek kuşaklar da -eğer bir gelecekleri olacaksa- aynısını, hatta daha beterini yaşamaya devam edecek – **veya devrim yapacağız!** Ve daha sonra şu zorluğu aktarır:

Mark Rudd (ya da herhangi biri) tüm bunların -bu “5 □ DURDUR”a ve insanlığın bu kapitalizm-emperyalizm sisteminin egemenliği altında maruz kaldığı korkunç koşullara son verebileceğini söyleyebilir mi?- peki bütün bunlar mevcut sistemin sınırları içinde ve bu sistem devrimci şekilde devrilmeden yapılacak çeşitli reformlar yoluyla elde edilebilir mi? (ya da umulması gereken en iyi şey, tüm bunların devam edeceği, fakat küçük çaplı iyileştirmeler olacağına ilişkin bir argüman mı?) ((Bob Avakian’ın Mark Rudd’a Cevabı: 1960’lardan Çıkartılacak Dersler ve Gerçek Bir Devrime Olan İhtiyaç))

Bu “eleştiriyi” yazan kişi -ve benzer düşüncedeki liberaller- Rudd’a cevabımın “evelemek gevelemek” olduğu şeklindeki suni iddialarla birşeylerden kaçmak yerine, bu zorluğa doğrudan ve dürüstçe bir yanıt vermelidir. Bu durum, *reform mu devrim mi* belirleyici meselesi üzerine ve bununla bağlantılı diğer bütün şeylerin temel önemi üzerine toplum çapında çokça ihtiyaç duyulan kitlesel bir tartışmaya katkı sunabilir.